

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	sekr. sąd. Monika Głogowska

po rozpoznaniu 8 marca 2018 r. w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. K.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwał

1. stwierdza nieważność uchwały (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialności z siedzibą w W. z dnia 7 grudnia 2016 roku w przedmiocie udzielenia zgody w trybie art. 211 § 2 k.s.h. na zajmowanie się przez T. R. oraz S. S. (1) interesami konkurencyjnymi wobec (...);
2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;
3. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz S. K. kwotę 3 000,00 zł (trzy tysiące złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVI GC 24/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 stycznia 2017 r (data stempla pocztowego – k. 131) powód na wniośł o stwierdzenie nieważności, jako podjętej z naruszeniem art. 244 k.s.h., uchwały(...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r., objętej protokołem z tego dnia, w przedmiocie udzielenia przez Zgromadzenie Wspólników zgody w trybie art. 211 § 2 k.s.h. na zajmowanie się przez T. R. oraz S. S. (1), tj. nowo powołanych członków Zarządu (...) sp. z o.o., interesami konkurencyjnymi wobec tej spółki, ewentualnie w przypadku nieuznania Uchwały (...) za nieważną, na podstawie art. 249 § 1 k.s.h. wniośł o jej uchylenie jako sprzecznej z dobrymi obyczajami, godzącej w interes (...) sp. z o.o. i mającej na celu pokrzywdzenie powoda. Powód wniośł również na podstawie art. 249 § 1 k.s.h. o uchylenie Uchwały (...) i (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r., objętej protokołem z tego dnia, w przedmiocie odwołania wszystkich dotychczasowych członków Zarządu (...) sp. z o.o., tj. S. K. oraz T. R. oraz powołania T. R. i S. S. (1) do Zarządu (...) sp. z o.o. jako sprzecznych z dobrymi obyczajami, godzących w interesy (...) sp. z o.o. i mających na celu pokrzywdzenia powoda.

Ponadto wniósł o zabezpieczenie powództwa o stwierdzenie nieważności/uchylenie Uchwały (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r. poprzez zobowiązanie nowo powołanych członków Zarządu Spółki do niezajmowania się interesami konkurencyjnymi wobec (...) sp. z o.o. do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że Uchwała (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r. została podjęta z naruszeniem art. 244 k.s.h., co powoduje jej nieważność, a przy tym w jego ocenie podjęcie tej Uchwały nastąpiło w złej wierze i przy pełnej świadomości ryzyka jej nieważności. Natomiast w ramach zaskarżenia Uchwały (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r. powód wskazał, że zmiana w Zarządzie Spółki narusza dobre obyczaje, jest skierowana bezpośrednio w powoda oraz w jego ocenie stanowi poważne zagrożenie dla dobra interesów Spółki (pозew – k. 2 – 16).

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 kwietnia 2017 r. (data stempla pocztowego – k. 175) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że w jego ocenie nie zasługuje na uwzględnienie powództwo o stwierdzenie nieważności Uchwały(...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016, bowiem podjęta uchwała odpowiada prawu i w szczególności nie jest sprzeczna z art. 244 k.s.h. oraz, że Uchwały nr(...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 nie naruszają dobrych obyczajów. Pozwany wskazał również, że powód w treści pozwu nie precyzuje dostatecznie jakie dobre obyczaje przedmiotowe akty miałyby naruszać i ogranicza się w tym względzie do wskazania, że Uchwała nr (...)ma charakter blankietowy, a Uchwały nr (...) winny być oceniane przez pryzmat Uchwały (...). Ponadto podniósł, że powód nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie tezy, że pozostali wspólnicy mieli prowadzić działalność konkurencyjną, a nawet zmierzać do jej prowadzenia (odpowiedź na pozew – k. 142-156).

Postanowieniem z dnia 17 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XVI Wydział Gospodarczy oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia (postanowienie – k. 177-180).

Pismem z dnia 19 marca 2018 r. powód cofnął pozew w części dotyczącej uchylenia Uchwał nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 oraz zrzekł się roszczenia w tym zakresie. Jednocześnie powód potrzymał powództwo w zakresie stwierdzenia nieważności/uchylenia Uchwały nr (...)oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pismo – k. 271-275).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 sierpnia 2011 r. została zawarta Umowa spółki (...) (kopia tekstu jednolitego umowy (...) z 11 sierpnia 2011 r. (akt notarialny, (...) numer (...), sporządzony przez notariusz M. N., prowadzącą kancelarię notarialną w W. przy ul. (...) – k. 72-85).

S. K. (dalej: powód) jest wspólnikiem Spółki posiadającym (...)udziałów, stanowiących ok. (...) kapitału zakładowego Spółki, dwaj pozostali wspólnicy, tj. T. R. i S. S. (1) posiadają również każdy po (...)udziałów każdy, co łącznie daje im możliwość wykonywania prawa głosu stanowiących ok.(...)kapitału zakładowego Spółki (pełen odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 63 – 65).

W dniu 20 lipca 2016 r. odbyło się posiedzenie Zarządu Spółki, na którym S. K. zwrócił się do T. R. z prośbą o udzielenie informacji dotyczących planowanego porządku obrad Zgromadzenia Wspólników. Pytania powoda dotyczyły przedmiotu działalności konkurencyjnej prowadzonej przez przyszłych Członków Zarządu i potencjalnie negatywnego wpływu tej działalności na sytuację Spółki, w tym w szczególności jej pozycji rynkowej. T. R. nie udzielił powodowi żadnych odpowiedzi, ale poinformował powoda, że celem posiedzenia jest podjęcie uchwały o zwoływaniu

Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, natomiast właściwym forum na odbycie dyskusji merytorycznej na temat treści przyszłych uchwał, będzie właśnie Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (protokół posiedzenia Zarządu z 20 lipca 2016 r. k. – 86-88, zeznania świadka S. K.)

Wnioskiem z dnia 22 lipca 2016 r. wnioskodawca T. R. wniósł o upoważnienie siebie, jako wnioskodawcy, do zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników i ustalenie porządku obrad obejmującego, m. in.: (i) w pkt 7 - podjęcie uchwały w przedmiocie odwołania wszystkich Członków Zarządu Spółki, (ii) w pkt 8 - podjęcie uchwały w przedmiocie powołania T. R. oraz S. S. (1) do Zarządu (...) oraz (...) w pkt 10 - podjęcie uchwały w przedmiocie udzielenia przez Zgromadzenie Wspólników zgody w trybie art. 211 § 2 k.s.h. na zajmowanie się przez T. R. oraz S. S. (1) interesami konkurencyjnymi wobec (...).

Upoważnienie do zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) zostało udzielone postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie w dniu 27 października 2016 r., a zaproszeniem z dnia 22 listopada 2016 r. na Zgromadzenie zaplanowane na 7 grudnia 2016 r. powiadomiono o nim powoda (kopia postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z 27 października 2016 r. k. – 98-101, Zaproszenie na Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. z 22 listopada 2016 r. – k. 96-97).

W wiadomości e-mail z dnia 21 października 2016 r. kierowanym do T. R. wskazano, że zgodnie z prośbą przy głosowaniu nad uchwałami w przedmiocie udzielania zgody na wykonywanie działalności konkurencyjnej nie dodano zapisu o wyłączenie od głosowania na podstawie art. 244 k.s.h. odpowiednio T. R. oraz S. S. (2) (wiadomości e-mail z dnia 21 października 2016 r. – k. 111).

Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) odbyło się w dniu 7 grudnia 2016 r. w siedzibie Spółki.

W trakcie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników wspólnicy, rozpatrując punkt 7 porządku obrad, podjęli uchwałę (...) w przedmiocie odwołania wszystkich członków Zarządu (...) o następującej treści:

„Uchwała (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 7 grudnia 2016 roku w przedmiocie odwołania wszystkich członków Zarządu (...).

§1Na podstawie §13 punkt h) Umowy Spółki oraz Artykułu 201 § 4 Kodeksu spółek handlowych, Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników postanawia odwołać T. R. oraz S. K. z pełnienia funkcji członów Zarządu Spółki, ze skutkiem natychmiastowym.

§2Uchwała wchodzi w życie z chwilą jej podjęcia."

Na skutek głosowania tajnego uchwała nr (...)została powzięta stosunkiem (...)głosów „za”, (...)głosów „przeciw”, (...)głosów „wstrzymujących się”, przy czym adw. Ł. G., reprezentujący powoda na Zgromadzeniu, w oparciu o pełnomocnictwo załączone do protokołu, wniósł o zaprotokołowanie stosownego sprzeciwu co do podjęcia tej uchwały.

W trakcie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników wspólnicy, rozpatrując punkt 8 porządku obrad, podjęli uchwałę nr (...)w przedmiocie powołania T. R. oraz S. S. (1) do Zarządu (...) o następującej treści:

„Uchwała Nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 7 grudnia 2016 roku w przedmiocie powołania T. R. oraz S. S. (1) do Zarządu (...)

§1Na podstawie §13 punkt h) Umowy Spółki oraz Artykułu 201 § 4 Kodeksu spółek handlowych, Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników postanawia powołać T. R. do pełnienia funkcji członka Zarządu Spółki, ze skutkiem natychmiastowym.

§2 Na podstawie §13 punkt h) Umowy Spółki oraz Artykułu 201 § 4 Kodeksu spółek handlowych. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników postanawia powołać S. S. (1) do pełnienia funkcji członka Zarządu Spółki, ze skutkiem natychmiastowym.

§3 Uchwała wchodzi w życie z chwilą jej podjęcia.”.

Na skutek głosowania tajnego uchwała nr (...) została powzięta stosunkiem (...) głosów „za”, (...) głosów „przeciw”, (...) głosów „wstrzymujących się”, przy czym adw. Ł. G., reprezentujący powoda wniósł o zaprotokołowanie stosownego sprzeciwu co do podjęcia tej uchwały.

W trakcie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników wspólnicy, rozpatrując punkt 10 porządku obrad, podjęli uchwałę nr (...) w przedmiocie udzielenia przez Zgromadzenie Wspólników zgody w trybie art. 211 § 2 Kodeksu spółek handlowych na zajmowanie się przez T. R. oraz S. S. (1) interesami konkurencyjnymi wobec (...) o następującej treści:

„Uchwała Nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 7 grudnia 2016 roku w przedmiocie udzielenia przez Zgromadzenie Wspólników zgody w trybie art. 211 § 2 Kodeksu spółek handlowych na zajmowanie się przez T. R. oraz S. S. (1) interesami konkurencyjnymi wobec (...)

§1 Na podstawie § 13 punktu j) Umowy Spółki, w związku z art. 211 § 1 i 2 Kodeksu spółek handlowych, Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników niniejszym udziela zgody na zajmowanie się przez T. R. interesami konkurencyjnymi wobec (...) oraz uczestniczenie w spółkach konkurencyjnych wobec (...) jako wspólnik spółki cywilnej, spółki osobowej bądź spółki kapitałowej lub jako członek organu spółki kapitałowej oraz na uczestniczenie w innej konkurencyjnej osobie prawnej jako członek organu, a także na prowadzenia dowolnej działalności we wszelkich formach prawnych, w czasie pozostawania przez niego w Zarządzie (...).

§2 Na podstawie § 13 punktu j) Umowy Spółki, w związku z art. 211 § 1 i 2 Kodeksu spółek handlowych, Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników niniejszym udziela zgody na zajmowanie się przez S. S. (1) interesami konkurencyjnymi wobec (...) oraz uczestniczenie w spółkach konkurencyjnych wobec (...) jako wspólnik spółki cywilnej, spółki osobowej bądź spółki kapitałowej lub jako członek organu spółki kapitałowej oraz na uczestniczenie w innej konkurencyjnej osobie prawnej jako członek organu, a także na prowadzenia dowolnej działalności we wszelkich formach prawnych, w czasie pozostawania przez niego w Zarządzie (...).

§3 Uchwała wchodzi w życie z chwilą jej podjęcia.”

Na skutek głosowania tajnego uchwała nr (...) została powzięta stosunkiem (...) głosów „za”, (...) głosów „przeciw”, (...) głosów „wstrzymujących się”, przy czym adw. Ł. G., reprezentujący powoda wniósł o zaprotokołowanie stosownego sprzeciwu co do podjęcia tej uchwały (kopia protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) z 7 grudnia 2016 r. k. – 102-108).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości Sądu a które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął dowód z przesłuchania stron tj. powoda – S. K. oraz przedstawicieli pozwanej spółki tj. T. R. i S. S. (2), bowiem w znacznej części dotyczyły przyczyn podjęcia poszczególnych uchwał, a nie stanu faktycznego, który został ustalony w oparciu o wiarygodne dokumenty prywatne.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o przesłuchanie świadka D. Z. na okoliczności wskazane w odpowiedzi na pozew k. 143, z uwagi na fakt, że przeprowadzenie tego dowodu nie było konieczne.

Sąd oddalił również wniosek dowodowy strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z dokumentu z informacji KRS dotyczącej spółki o nr KRS (...) na okoliczność prowadzenia przez stronę powodową działalności konkurencyjnej uznając, że okoliczności te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa wносиła na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. o stwierdzenie nieważności, jako podjętej z naruszeniem art. 244 k.s.h., uchwały nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r. w przedmiocie udzielenia przez Zgromadzenie Wspólników zgody w trybie art. 211 § 2 k.s.h. na zajmowanie się przez T. R. oraz S. S. (1), tj. nowo powołanych członków Zarządu (...) sp. z o.o., interesami konkurencyjnymi wobec tej spółki, ewentualnie w przypadku nieuznania Uchwały za nieważną, na podstawie art. 249 § 1 k.s.h. wniósł o uchylenie jej jako sprzecznej z dobrymi obyczajami, godzącej w interesy (...) sp. z o.o. i mającej na celu pokrzywdzenie powoda.

Pozwany natomiast podnosił, że wywód powoda w zakresie zarzutu naruszenia art. 244 k.s.h. jest bezzasadny. Bowiem już *prima facie* lektura art. 244 k.s.h. prowadzi do wniosku, że przedmiotowa Uchwała nr (...)nie mogła być objęta rygorem zawartym w tym przepisie, a regulacja ta może jedynie obejmować głosowanie w kwestii dokładnie skonkretyzowanej odpowiedzialności wspólnika. W ocenie pozwanego jest przy tym oczywiste, że ogólna zgoda na prowadzenie działalności konkurencyjnej nie mieści się w katalogu takich spraw.

Zatem spór pomiędzy stronami dotyczył przede wszystkim tego czy przepis art. 244 k.s.h. będzie miał zastosowanie w niniejszej sprawie, czy też nie.

Zgodnie z treścią art. 244 k.s.h. wspólnik nie może ani osobiście, ani przez pełnomocnika, ani jako pełnomocnik innej osoby głosować przy powzięciu uchwał dotyczących jego odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, w tym udzielenia absolutorium, zwolnienia z zobowiązania wobec spółki oraz sporu między nim a spółką.

Zacytowany przepis dotyczy sytuacji, w których wspólnik miałby być "sędzią we własnej sprawie", co mogłoby prowadzić do konfliktu interesów wspólnika z interesami spółki. Celem przepisu jest zapobieżenie uczestnictwu wspólnika w podejmowaniu uchwał dotyczących jego odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu oraz dotyczących sporu między wspólnikiem a spółką. Regulacja ta ma chronić interesy spółki w konflikcie z interesami innych osób, dając preferencje interesom spółki (S. Czepita, Z. Kuniewicz, Zakres podmiotowy wyłączenia od udziału w głosowaniu na zgromadzeniu spółki kapitałowej, PPH 2008, Nr 9, s. 21). Warto podkreślić, że przepis ten realizuje pośrednio ochronę praw wspólników mniejszościowych, w sytuacji wystąpienia konfliktu między wspólnikami. Bez tej regulacji wspólnicy mniejszościowi nie mieliby możliwości ochrony swoich interesów i spółki poprzez podjęcie uchwały dotyczącej odpowiedzialności wspólnika większościowego wobec spółki będącego jednocześnie np. członkiem zarządu. Wspólnik większościowy mógłby w takiej sytuacji, niemal zawsze uniemożliwić podjęcie takiej uchwały.

Omawiany przepis nie zawiera zamkniętego katalogu uchwał dotyczących odpowiedzialności wspólnika wobec spółki. Wskazuje, że chodzi o odpowiedzialność z jakiegokolwiek tytułu, co wskazuje zarówno na odpowiedzialność kontraktową, deliktową i z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Przykładowo są tu wymienione uchwały dotyczące udzielenia absolutorium członkowi zarządu, który jest jednocześnie wspólnikiem, zwolnienia z zobowiązania wobec spółki (art. 506, 508 KC) oraz dotyczące sporu między wspólnikiem a spółką (A. Kidyba, Komentarz aktualizowany do art. 1-300 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, 2018, LEX).

Wyłączenie wspólnika od wykonywania prawa głosu, jako wyjątek od gwarantowanego ustawą związanego z udziałem prawa wspólnika do udziału w zgromadzeniu nie może być interpretowane rozszerzająco (zob. wyr. SN z 31.3.2015 r., II CSK 427/14, Legalis; wyr. SA w Szczecinie z 5.12.2013 r., I ACa 661/13, Legalis). Umowa spółki nie może zawęzić zakresu zakazu z art. 244 k.s.h. ponieważ stanowi on swego rodzaju ochronę spółki, a także pośrednio wspólników mniejszościowych w sytuacji konfliktu ze wspólnikiem większościowym (Rodzynkiewicz, Komentarz KSH, 2009, s. 444; W. Popiołek, w: W. Pyziół, Komentarz KSH, 2008, s. 465).

Na mocy art. 244 k.s.h. wspólnik jest wyłączony od głosowania, ale nie od uczestniczenia w zgromadzeniu wspólników i dyskusji nad uchwałami w sprawach jego odpowiedzialności wobec spółki i sporu między nim a spółką. Jego obecność uwzględniana jest również przy obliczaniu kworum, o ile jest ono wymagane.

Uchwała podjęta z naruszeniem art. 244 ks.h. podlega, jako uchwała sprzeczna z ustawą, zaskarżeniu w drodze powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały a głosy oddane za uchwałą są nieważne (A. Pęczyk-Tofel, M.S. Tofel, Wpływ wadliwych aktów głosowania na ważność uchwał zgromadzeń w spółkach kapitałowych, PPH 2007, Nr 8, s. 19).

Natomiast ogólny zakaz działalności konkurencyjnej członków Zarządu w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością został przewidziany art. 211 k.s.h., zgodnie z którym członek zarządu nie może bez zgody spółki zajmować się interesami konkurencyjnymi ani też uczestniczyć w spółce konkurencyjnej jako wspólnik spółki cywilnej, spółki osobowej lub jako członek organu spółki kapitałowej bądź uczestniczyć w innej konkurencyjnej osobie prawnej jako członek organu. Zakaz ten obejmuje także udział w konkurencyjnej spółce kapitałowej w przypadku posiadania przez członka zarządu co najmniej 10% udziałów lub akcji tej spółki albo prawa do powołania co najmniej jednego członka zarządu.

Zakaz działalności konkurencyjnej polega zatem na zabronieniu dokonywania członkom Zarządu wszelkich czynności stanowiących zachowanie, wiążące się z konkurencyjnym współdziałaniem na rynku, które należy uznać za godzące w interesy spółki. Skutki naruszenia tego zakazu mogą mieć charakter organizacyjny i odszkodowawczy (A. Kidyba, Komentarz do art. 211 KSH, Lex el/2016).

Z kolei odpowiedzialność odszkodowawcza członków zarządu określona jest w przepisie art. 293 § 1 k.s.h. zgodnie z którym „Członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator odpowiada wobec spółki za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy spółki, chyba że nie ponosi winy.”

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że odpowiedzialność z art. 293 k.s.h. ma charakter odszkodowawczej odpowiedzialności ex contractu, tj. oparta jest na istniejącej między spółką, a członkiem jej organu więzi zobowiązaniowej, której naruszenie skutkuje odpowiedzialnością odszkodowawczą (tak m. in. SN w wyroku z dnia 24 września 2008 r., II CSK 118/08, OSNC 2009, nr 9, poz. 131 z glosą K. Bilewskiej, Mon. Praw. 2009, nr 19, s. 1070 i n.; T. Siemiątkowski, Odpowiedzialność cywilnoprawna w spółkach kapitałowych, Warszawa 2007, s. 180-181 oraz A. Opalski, K. Oplustil, Nie dochowanie należytej staranności jako przesłanka odpowiedzialności cywilnoprawnej zarządców spółek kapitałowych, PPH 2013, nr 3, s. 11 in.).

Niewykonanie lub nienależyte wykonanie musi się łączyć z naruszeniem przepisów obowiązującego prawa lub postanowień umowy spółki. W konsekwencji niezastosowanie się członka zarządu do uchwał i decyzji poszczególnych organów spółki może uzasadniać odpowiedzialność na podstawie art. 293 k.s.h. tylko o tyle, o ile uchwały te i decyzje mają umocowanie w przepisach obowiązującego prawa lub w umowie spółki. Jeżeli natomiast niewykonana przez członka organu uchwała lub decyzja została wydana bez upoważnienia do tego w przepisach obowiązującego prawa lub w postanowieniach umowy spółki, niezastosowanie się do niej nie może uzasadniać odpowiedzialności na podstawie art. 293 k.s.h. (tak słusznie SA w Szczecinie w wyroku z dnia 30 marca 2015 r., I ACa 825/14, LEX nr 1782072).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, Sąd uznał, że Uchwała nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r. dotycząca udzielenia zgody na zajmowanie się przez powołanych do Zarządu (...) T. R. oraz S. S. (1) działalnością konkurencyjną należy traktować jako uchwałę z dotyczącą odpowiedzialności wspólników T. R. i S. S. (1) wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, a zatem wyżej wymienieni nie powinni brać udziału w głosowaniu nad tą uchwałą. Naruszenie przez wspólników będących jednocześnie członkami zarządu zakazu konkurencji określonego w art. 211 k.s.h. może bowiem stać się podstawą do odpowiedzialności odszkodowawczej wobec spółki.

W konsekwencji Sąd uznał, że Uchwała nr (...) jest nieważna, bowiem przy jej powzięciu brali udział wspólnicy, którzy zdaniem Sądu powinni być od tego głosowania wyłączeni.

Na marginesie Sąd pragnie zauważyć, że nawet gdyby uznać, że uchwała nr (...) nie jest nieważna, to podległaby ona uchyleniu na podstawie art. 249 k.s.h. jako sprzeczna z dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki (...).

Zgodnie z przepisem art. 249 § 1 k.s.h. „Uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.”.

Na wstępie rozważań należy podkreślić, że pozwana spółka ma tylko trzech wspólników i opiera swoją działalność na osobistym zaangażowaniu wspólników w jej działalność. W tej sytuacji udzielenie dwóm z trzech wspólników blankietowej zgody na zajmowanie się działalnością konkurencyjną, gdy jednocześnie ci dwaj wspólnicy są jedynymi członkami zarządu spółki, jest sprzeczne z zasadą lojalnego postępowania w stosunku do spółki i może spowodować po jej stronie szkodę majątkową wyrażającą się w przeniesieniu osobistego zaangażowania w działalność innego konkurencyjnego podmiotu, a tym samym spadek dochodów w spółce (...).

Za nieprzekonywujące Sąd uznał twierdzenia T. R. i S. S. (1), że podjęcie uchwały miało zapobiec „oskarżeniu ich” przez S. K. o zajmowanie się interesami konkurencyjnymi rozumianymi jako działalność w innych spółkach grupy (...), czy też działalność naukową w przypadku S. S. (1).

Po pierwsze, z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika takie zagrożenie.

Po drugie, gdyby rzeczywiście taki był cel tej uchwały, to powinna odnosić się jedynie do działalności w ramach grupy (...), a nie tak jak w podjętej uchwale, jakiegokolwiek działalności konkurencyjnej.

W tym miejscu należy przyznać rację, powodowi, że działalność konkurencyjna zarządu może mieć uzasadnienie tylko w wyjątkowych przypadkach i dlatego powinna być zawężona do niezbędnego minimum, tym samym za niedopuszczalną z punktu widzenia interesów spółki należy uznać zgodę blankietową tj. dotyczącą wszelkiej działalności konkurencyjnej.

Reasumując, Sąd uwzględnił powództwo w części dotyczącej uchwały nr (...).

W zakresie, w którym powód cofnął pozew tj. w odniesieniu do Uchwały nr (...) i (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 7 grudnia 2016 r. oraz zrzekł się roszczenia w tym zakresie, Sąd orzekł na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia, aż do wydania wyroku. W niniejszej sprawie powód cofnął powództwo w części wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem zgoda pozwanego nie była wymagana.

W myśl przepisu art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania jeżeli powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym. W ocenie Sądu brak było podstaw, aby oświadczenie o częściowym cofnięciu pozwu uznać za niedopuszczalne w oparciu o przepis art. 203 § 4 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym „W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu”.

Powód w zakresie żądania dotyczącego stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) wygrał sprawę, natomiast w pozostałej części cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia i w tym zakresie należało uznać go za stronę, która przegrała proces. Wskazać należy, że zasadą jest, że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu

na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady, jeżeli powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia powództwa. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisu art. 98 kpc pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II CZ 208/11, Legalis).

W rozpoznawanej sprawie nie zaszły żadne okoliczności po stronie pozwanej, które uzasadniałyby cofnięcia powództwa, a które nie byłyby znane powodowi w chwili wytoczenia powództwa.

W tej sytuacji Sąd uznał, że każda ze stron wygrała sprawę w 50%, dlatego też wzajemnie zniósł koszty zastępstwa procesowego, natomiast w części dotyczącej opłaty od pozwu przyznał powodowi zwrot połowy tj. 3 000,00 zł.

SSO Anna Maria Kowalik

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi strony powodowej – r.pr. B. K.;

- pełnomocnikowi strony pozwanej – r.pr. M. D..

SSO Anna Maria Kowalik